

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 95.618 van 18 mei 2001
in de zaak A. 89.385/X-9379.**

In zake : 1. Daniël CRAEYE,
2. Gaston DIERICKX,
3. de v.z.w. NIEUW GROENCOMITE HEUSDEN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat G. VERMEIRE,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Voskenslaan 301

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

tussenkomen partijen :

1. de n.v. GEMEENTEKREDIET VAN BELGIË,
thans de n.v. DEXIABANK BELGIË,
die woonplaats kiest bij
Advocaten W. MERTENS en M. BOES,
kantoor houdende te 3580 BERINGEN,
Scheigoorstraat 5,
2. de gemeente DESTELBERGEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. DE MEYER,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Zuidstationstraat 21.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Daniël CRAEYE,
Gaston DIERICKX en de v.z.w. NIEUW GROENCOMITE HEUSDEN
op 5 februari 2000 hebben ingediend om de schorsing van
de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van
25 november 1999 van de gemachtigde ambtenaar waarbij
aan de n.v. GEMEENTEKREDIET VAN BELGIE de bouwvergunning
wordt verleend voor het oprichten van een
"multifunctioneel centrum" op een perceel gelegen te
Destelbergen (Heusden), Leenstraat, kadastraal bekend

sectie B, nrs. 427 c-h en 478 d, en "een dwangsom van 2 miljoen fr. op te leggen per dag dat inbreuk zou gepleegd worden op het arrest, in geval van schorsing";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 17 november 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 januari 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. VERMEIRE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat P. LEFRANC, die verschijnt voor de verwerende partij, van Advocaat W. MERTENS, die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en van Advocaat P. DE MEYER die, loco Advocaat R. DE MEYER verschijnt voor de tweede tussenkomende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. GEMEENTEKREDIET VAN BELGIË, thans de n.v. DEXIABANK BELGIË en de gemeente DESTELBERGEN met verzoekschriften van respectievelijk 25 februari 2001 en 7 maart 2001 hebben gevraagd om in

het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om de verzoeken in te willigen;

Overwegende dat de gemeente Destelbergen eigenaar is van de percelen gelegen te Destelbergen (Heusden), Leenstraat, kadastraal bekend sectie B, nrs. 427 c-h en 478 d; dat de gemeente Destelbergen en de n.v. GEMEENTEKREDIET VAN BELGIË op 1 februari 1999 een overeenkomst hebben gesloten, waarin de gemeente aan de n.v. GEMEENTEKREDIET VAN BELGIË een recht van opstal verleent met het oog op de oprichting door deze laatste van een multifunctioneel complex volgens de plannen aanvaard door beide partijen en dit voor een periode die begint te lopen vanaf de ondertekening van deze akte en eindigt de dag waarop de schuld uit hoofde van deze verrichting volledig is terugbetaald; dat de n.v. GEMEENTEKREDIET VAN BELGIË op 14 juni 1999 bij de gemachtigde ambtenaar een bouwaanvraag heeft ingediend op grond van artikel 46 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 voor het oprichten van een "multifunctioneel centrum" op deze percelen; dat de betrokken percelen volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1999 vastgesteld gewestplan Gentse en Kanaalzone zijn gelegen in gebied voor dag- en verblijfsrecreatie; dat het college van burgemeester en schepenen op 30 juli 1999 een gunstig advies heeft verleend; dat de afdeling stedenbouwkundige vergunningen in haar advies van 13 september 1999 heeft gesteld dat de aanvraag in overeenstemming is met de gewestplanbestemming; dat de afdeling Bos en Groen op 7 oktober 1999 een ongunstig advies heeft uitgebracht voor de voorgestelde inplantingsplaats, met een voorstel tot inplanting in een 30-tal meter verder gelegen open ruimte; dat de afdeling Natuur Oost-Vlaanderen op 12 oktober 1999, aangevuld op 4 november 1999 een voorwaardelijk gunstig advies heeft uitgebracht; dat de afdeling Bos en Groen op 8 november 1999 na plaatsbezoek aan de gemachtigde

ambtenaar heeft meegedeeld akkoord te gaan met de aanvraag voor zover de inplanting van het gebouw zich situeert buiten de beboste gronden van het domein; dat op 18 november 1999 aangepaste plannen werden ingediend, waarbij de inplantingsplaats van het geplande gebouw 15 m werd verschoven; dat het college van burgemeester en schepenen op 24 november 1999 een gunstig advies heeft verleend over de aangepaste plannen; dat de gemachtigde ambtenaar bij het bestreden besluit van 25 november 1999 de gevraagde bouwvergunning aan de n.v. GEMEENTEKREDIET VAN BELGIË heeft verleend;

Overwegende dat de eerste tussenkomende partij opwerpt dat de vordering laattijdig is ingesteld, aangezien uit de inhoud van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen van in het begin van de bouwaanvraag zeer goed op de hoogte waren van de inhoud van het project, de adviezen die werden uitgebracht en de uiteindelijke afgifte van de bouwvergunning op 25 november 1999, dat die bouwvergunning zelf werd gepubliceerd in "Het Volk" van 30 november 1999, en dat van zodra een derde op de hoogte is van het bestaan van een bouwvergunning of kan vermoeden dat er een is afgeleverd, hij het nodige dient te doen om ervan kennis te nemen, zodat het op 5 februari 2000 ingediende beroep laattijdig is ingesteld;

Overwegende dat, aangezien bouwvergunningen niet bekendgemaakt noch aan derden betekend dienen te worden, de termijn waarbinnen derden-belanghebbenden daartegen met een beroep tot nietigverklaring -en derhalve ook met een vordering tot schorsing- kunnen opkomen, ingaat met de dag waarop zij kennis hebben van de vergunning of er ten gemeentehuize kennis van hebben kunnen nemen, gebruik maken van de mogelijkheid die hen krachtens artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de

ruimtelijke ordening en van de stedenbouw wordt geboden om er aldaar inzage van te nemen; dat het zaak is van een partij die aanvoert dat de verzoekende partij kennis had van een bestuurshandeling, het bewijs daarvan te leveren; dat noch het opvolgen door de verzoekende partijen van de bouwaanvraagprocedure, noch een bericht in een krant dat de vergunning werd verleend, het bewijs leveren dat verzoekende partijen kennis hadden van het bestreden besluit; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat tweede verzoeker, wat betreft zijn belang, betoogt dat hij woont aan de Leenstraat, dat zijn eigendom direct paalt aan het betrokken domein, met name stukken bos, dat het multifuncitoneel centrum is te situeren op ongeveer 30 m van de achterste perceelsgrens, dat de parking en hoofdtoegangsweg ongeveer naast zijn eigendom zijn gelegen, slechts gescheiden door een smalle bufferstrook van hooguit 3 m, en dat zijn leefomgeving ernstig in negatieve zin zal worden gewijzigd;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat tweede verzoeker geen belang heeft bij de vordering, vermits hij er niet in slaagt in zijn uiteenzetting een "zeker nadeel" aan te duiden;

Overwegende dat uit de goedgekeurde plannen (plan 1/6) blijkt dat de eigendom van tweede verzoeker, met name de percelen kadastraal bekend sectie B, nrs. 471 r en 471 w, paalt aan het bouwterrein; dat de hoofdtoegangsweg en een parking vlak naast zijn eigendom worden aangelegd en de hoofdgebouwen op circa 30 m schuin achter zijn eigendom; dat hij hierdoor alleen reeds doet blijken van het rechtens vereiste belang bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bouwvergunning die naar zijn mening met schending van de

wet is verleend; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat het in de huidige stand van het geding slechts noodzakelijk is het belang in hoofde van de eerste en de derde verzoekende partij te onderzoeken indien zou blijken dat in hoofde van de tweede verzoekende partij niet is voldaan aan de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat dit niet het geval is, zoals hierna zal blijken;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, in een tweede middel de schending wordt aangevoerd van de artikelen 42 en 46 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, van het koninklijk besluit van 22 juni 1971 tot bepaling van de publiekrechtelijke rechtspersonen voor wie de bouw- en verkavelingsvergunningen worden afgegeven door de gemachtigde ambtenaar, de vorm waarin deze zijn beslissingen neemt en de behandeling van de bouw- en verkavelingsaanvragen, en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat het middel wordt uiteengezet als volgt :

"Bevoegdheidsoverschrijding.

A. Principes.

1. Volgens art. 1 van het voormeld K.B. 22 juni 1971 kunnen de rechtspersonen met een publiekrechtelijk statuut een bouwaanvraag indienen bij de bevoegde dienst van het Vlaams Gewest.

In dit geval levert de gemachtigde ambtenaar de bouwvergunning af (zie art. 46DRO). Het kan ook gaan om een instelling van openbaar nut.

Alsdan is niet het college van burgemeester en schepenen bevoegd (art. 42).

De instellingen van openbaar nut zijn vermeld in de Wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut. Dat het Gemeentekrediet van België in deze lijst niet voorkomt.

2. Aangezien de bevoegdheid van hetzij het CBS hetzij de gemachtigde ambtenaar een initieel belangrijk punt is, mogen verzoekers op dit punt desnoods enige toelichting verwachten.

B. Duiding van het middel.

B.1. Schending van de bevoegdheid : niet de gemachtigde ambtenaar, maar wel het CBS van Destelbergen was bevoegd om over de bouwaanvraag te oordelen.

1. In casu werd dus de bouwvergunning afgeleverd door de gemachtigde ambtenaar van de AROHM, aan de n.v. Gemeentekrediet.

Het domein behoort weliswaar toe aan de gemeente.

Het Gemeentekrediet van België is voor zover aan verzoekers bekend is, geen publiekrechtelijke rechtspersoon of een openbare instelling.

Dus diende de bouwvergunning afgeleverd te worden door het CBS, weliswaar na advies ingewonnen te hebben van de gemachtigde ambtenaar, vermits er geen BPA voorhanden is.

(...)

3. Dat verzoekers dus niet inzien waarom de vergunning werd afgeleverd door de gemachtigde ambtenaar, op grond van art. 46 DRO.

Dat het anders zou zijn als de gemeente, die eigenaar is, de bouwvergunning had aangevraagd.

Dat de gemeente via bv. een overeenkomst met het Gemeentekrediet, misschien wel afspraken kan maken over concessies, zakelijke rechten qua oprichting, uitbating, ... maar daarmee de hoedanigheid van publiekrechtelijke rechtspersoon niet overdraagt.

B.2. Schending van de motiveringsverplichting.

1. Art. 2 en 3 van de Motiveringswet 29 juli 1991 is ook toepasselijk op deze bouwaanvraag.

Betreft de verplichting een beslissing feitelijk en juridisch draagkrachtig te motiveren.

De bevoegdheid is een belangrijk juridisch gegeven.

2. Vermits in het dossier geen enkel document aanwezig waarmee aangetoond wordt dat de bouwheer het

recht heeft een bouwaanvraag in te dienen en vervolgens dus ook tot het bouwen over te gaan, ontbeert een belangrijk juridisch gegeven.

Weliswaar is er in het modelformulier voor dergelijke bouwvergunningen geen aparte rubriek voorzien voor een woordje uitleg hierover, doch de motiveringswet van 29 juli 1991 brengt met zich mee dat belangrijke juridische elementen, hoe dan ook in de motivering voorkomen.

Uit de beslissing zelf moet i.c. de niet evidente bevoegdheid van de gemachtigde ambtenaar op grond van art. 48 DRO blijken, wat niet het geval is.

Bijgevolg is ook de motiveringswet geschonden";

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota antwoordt wat volgt :

"59. In casu werd de bouwvergunning aangevraagd en verleend door de gemachtigde ambtenaar aan de n.v. Gemeentekrediet ten behoeve van het Gemeentebestuur van de gemeente Destelbergen.

De vergunning werd derhalve verleend onder de voorwaarden van art. 46 DRO.

Verzoekers zijn van oordeel dat dit niet kon, aangezien de n.v. Gemeentekrediet geen publiekrechtelijke rechtspersoon is.

60. Verzoekers verliezen hierbij volgende elementen uit het oog :

- De aankoop van het perceel 'De Kollebloem' werd op 19 juni 1997 met éénparigheid van stemmen door de gemeenteraad van de gemeente Destelbergen goedgekeurd.
- De gemeente kocht dit terrein met het oog op een recreatieve functie.
- De gemeente won advies in van de afdeling natuurbeheer van Aminal en van het Instituut voor Natuurbehoud over de inplanting van een gebouw met functie recreatie op het terrein. Dit werd tevens door de werkgroep 'Kollebloem' en de Mina-raad besproken.
- Het voorontwerp van de bouwplannen werd in de gemeenteraad goedgekeurd op 22 april 1999. Tevens werd het ontwerp, op initiatief van de gemeente, aan de omwonenden toegelicht.
- Het Gemeentekrediet treedt in deze slechts op als financieringsinstantie. De bouw wordt immers gefinancierd door middel van een 'onroerende leasing'. Dit brengt mee dat de gemeente het exclusief gebruik van de gebouwen heeft en dat de gebouwen na betaling van rechtswege eigendom worden van de gemeente. Dit kan omschreven worden als een soort uitgestelde eigendomsoverdracht, met dien verstande dat de gemeente zonder twijfel eigenaar wordt van de gebouwen op het perceel

waarvan zij uiteraard steeds eigenaar is gebleven.

De reden waarom het Gemeentekrediet de aanvraag indiende, is enkel ingegeven door redenen van financiering. De eigenlijke aanvrager is dus de gemeente zelf. De aanvraag gebeurde voor haar doeleinden en voor haar rekening.

De gemeente zal later uiteraard ook het complex uitbaten.

61. De bedoeling van art. 46 DR0, vroeger art. 48 Stedenbouwwet, was dat een overheidsinstantie niet afhankelijk zou zijn van het College van Burgemeester en Schepenen.

Het is overduidelijk dat in casu het Gemeentekrediet optrad als tussenpersoon, als vertegenwoordiger van de gemeente Destelbergen en dit louter omwille van financiële redenen. Dat de gebouwen zouden worden opgetrokken op rekening en op de terreinen van de gemeente, die vervolgens automatisch het eigendomsrecht over de gebouwen zal verkrijgen";

Overwegende dat de eerste tussenkomende partij antwoordt dat de gemeente Destelbergen op haar eigendom door de n.v. Gemeentekrediet van België een bouwvergunning heeft laten indienen in het kader van een overeenkomst die tussen beide partijen was afgesloten, waarbij het de bedoeling is dat na oprichting van het multifunctioneel complex de gemeente dit complex zal uitbaten, dat de n.v. Gemeentekrediet van België is opgetreden als tussenpersoon en vertegenwoordiger van de gemeente, dat de bouw van het multifunctioneel complex "een aanleggen van installaties voor openbaar nut" betreft in de zin van artikel 46 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, dat de gewone procedure van het indienen van de bouwaanvraag bij de gemeente Destelbergen zelf onvoldoende waarborgen zou bieden voor een objectieve en onpartijdige behandeling van de aanvraag, vermits de gemeente zelf eigenaar is van het bouwperceel en zelf eigenaar zal worden van het gebouw dat daarop zal worden opgericht en ondertussen door haar geëxploiteerd, dat had de aanvraag ingediend geweest conform de normale procedure van de artikelen 42-43 van het decreet betreffende de ruimtelijke

ordening het ten zeerste de vraag zou zijn of de gemeente op objectieve en onpartijdige wijze zou kunnen oordelen over een bouwvergunningsaanvraag waarvan zij zelf de begunstigde is, en dat de vereiste onafhankelijkheid, onpartijdigheid en fair-play vergt dat een bestuur niet oordeelt over een bouwaanvraag die betrekking heeft op gronden die zelf aan dat bestuur toebehoren;

Overwegende dat de tweede tussenkomende partij "zich aansluit" bij de door de verwerende partij en de eerste tussenkomende partij aangevoerde beantwoording van het middel;

Overwegende dat de bestreden bouwvergunning is verleend door de gemachtigde ambtenaar op grond van artikel 46 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996; dat deze bepaling luidt als volgt :

"Art. 46. In afwijking van artikel 42 wordt de vergunning afgegeven door de Minister of zijn gemachtigde, wanneer ze wordt aangevraagd door een door de Koning aangewezen publiekrechtelijke rechtspersoon, (...)" ;

dat artikel 1 van het koninklijk besluit van 22 juni 1971 tot bepaling van de publiekrechtelijke rechtspersonen voor wie de bouw- en verkavelingsvergunningen worden afgegeven door de gemachtigde ambtenaar, de vorm waarin deze zijn beslissingen neemt en de behandeling van de bouw- en verkavelingsaanvragen, bepaalt wat volgt :

"Art. 1. Voor het Vlaamse Gewest zijn de publiekrechtelijke rechtspersonen, voor wie het lid van de Vlaamse Executieve dat voor de Ruimtelijke Ordening en de Stedenbouw bevoegd is of diens gemachtigde de door de artikelen 44 en 46 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening voorgeschreven vergunningen afgeeft, alle rechtspersonen met een publiekrechtelijk statuut";

Overwegende dat luidens de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor een of meer bestuursden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen; dat uit deze bepalingen volgt dat enkel met de in het bestreden besluit vermelde overwegingen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat de bepaling van artikel 46 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening slechts van toepassing is wanneer de bouwvergunning "wordt aangevraagd door een door de Koning aangewezen publiekrechtelijke rechtspersoon", zijnde luidens artikel 1 van het koninklijk besluit van 22 juni 1971 een "rechtspersoon met een publiekrechtelijk statuut";

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat de bouwaanvraag is ingediend door de n.v. GEMEENTEKREDIET VAN BELGIË, in haar hoedanigheid van "houder van een bouwrecht", en dat de gemachtigde ambtenaar de bouwvergunning heeft verleend;

Overwegende dat noch de verwerende partij, noch de tussenkomende partijen betogen dat de n.v. GEMEENTEKREDIET VAN BELGIË een rechtspersoon is "met een publiekrechtelijk statuut"; dat het bestreden besluit evenmin enige reden vermeldt waarom de n.v. GEMEENTEKREDIET VAN BELGIË als zodanig moet worden gekwalificeerd; dat het verweer dat de gemeente eigenaar is van de grond, dat de gebouwen worden gefinancierd door middel van een "onroerende leasing" waarbij de gemeente het exclusieve gebruik ervan heeft, dat deze laatste er van rechtswege eigenaar van wordt na betaling, en dat de n.v. GEMEENTEKREDIET VAN BELGIË

enkel optrad "als vertegenwoordiger van de gemeente Destelbergen en dit louter omwille van financiële redenen" op het eerste gezicht geen redenen kunnen zijn om de toepassing van artikel 46 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening te rechtvaardigen; dat de bouwaanvraag immers uitgaat van de n.v. GEMEENTEKREDIET VAN BELGIË die geen "rechtspersoon met een publiekrechtelijk statuut" blijkt te zijn in haar hoedanigheid van "houder van een bouwrecht", in casu een recht van opstal, en dat zij eigenaar wordt van de op te richten gebouwen tot de voorwaarden voor eigendomsoverdracht aan de gemeente zullen zijn vervuld; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door voormeld artikel 17, § 2 opgelegde voorwaarde betreft, tweede verzoeker onder meer laat gelden dat hij, als eigenaar en bewoner van een pand dat paalt aan het bouwperceel, een ernstige rustverstoring dreigt te ondergaan door de aanleg van een parking voor 45 voertuigen en een doorgangsweg voor gemotoriseerd verkeer naar het achterliggende complex onmiddellijk naast zijn eigendom op een plaats die nu wordt ingenomen deels door een dennenbos en deels door een esdoornbos, dat een bufferstrook van 3 meter dit probleem niet kan oplossen, dat hij ook ernstige visuele hinder zal ondergaan niet alleen door de aanleg van de parking en doorgangsweg, maar ook door de bouw van het gebouw zelf met een hoogte van ongeveer 10 meter op amper 35 meter van zijn perceelsgrens, waar hij voordien enkel uitzicht had op hoogstammige bomen, waarvan er veel zullen moeten verdwijnen en dat het herstel van de plaats in de oorspronkelijk staat "verre van evident (is) zeker feitelijk, maar ook juridisch-technisch";

Overwegende dat uit de goedgekeurde plannen (plannen nr. 1/6 en 2/6) blijkt dat tweede verzoeker eigenaar is van de percelen, gelegen aan de Leenstraat,

kadastraal bekend sectie B, nrs. 471 r en 471 w, welke met de linkerperceelsgrens en de achterperceelsgrens palen aan het bouwterrein; dat onmiddellijk naast zijn eigendom de toegangsweg naar de achterliggende sporthal en polyvalente zaal evenals een parking voor 45 wagens, wordt aangelegd, van zijn perceel gescheiden door een "bufferzone : taxushaag" met een totale breedte van 3 m; dat luidens dezelfde plannen voor de uitvoering van het project 38 bomen met een omstrek kleiner dan 100 cm, 37 bomen met een omtrek tussen 100 cm en 200 cm en 6 bomen met een omtrek groter dan 200 cm zullen worden gerooid, waarvan circa 20 in de onmiddellijke nabijheid van de eigendom van tweede verzoeker zijn gelegen en waardoor hij ook een onmiddellijk zicht krijgt op de op te richten polyvalente zaal en sporthal met een totale grondoppervlakte van 3.315 m², een volume van 22.401 m³, en een hoogte tot 9,68 m, gelegen op circa 35 m van zijn eigendom; dat in de gegeven omstandigheden tweede verzoekers uiteenzetting in de aangegeven mate alleen reeds voldoende concrete gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden bouwvergunning in zijnen hoofde een moeilijk te herstellen nadeel kan berokkenen; dat in de huidige stand van de zaak het door de overige verzoekende partijen aangevoerde nadeel niet dient te worden onderzocht;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bevelen,

Overwegende dat de door verzoekers gestelde vordering tot het opleggen van een dwangsom niet is onderbouwd; dat er geen reden is om aan te nemen dat de verwerende partij geen gevolg zal geven aan het arrest; dat er geen grond is tot het opleggen van een dwangsom,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van de n.v. GEMEENTEKREDIET VAN BELGIË, thans de n.v. DEXIABANK BELGIË en de gemeente DESTELBERGEN in de vordering tot schorsing worden ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 25 november 1999 van de gemachtigde ambtenaar waarbij aan de n.v. GEMEENTEKREDIET VAN BELGIE de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een "multifunctioneel centrum" op een perceel gelegen te Destelbergen (Heusden), Leenstraat, kadastraal bekend sectie B, nrs. 427 c-h en 478 d.

Artikel 3.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomsten in de schorsingsprocedure, bepaald op tienduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien mei tweeduizendeen, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad;
Mevr. A. TRUYENS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.